

ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Η βυζαντινή διπλωματία

Σήμερα σε όλα τα κράτη υπάρχουν μόνιμες διπλωματικές αντιπροσωπείες άλλων κρατών (πρεσβείες και προξενεία) που ασχολούνται με διακρατικά προβλήματα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Α. το σύνολο των μεθόδων και των μέσων που χρησιμοποιεί ένα κράτος, για να εκπροσωπεί τα συμφέροντά του στο εξωτερικό και, γενικά, για να ρυθμίζει τις σχέσεις του με τα άλλα κράτη.

Β. το σύνολο των προσώπων που είναι υπεύθυνα για την εκπροσώπηση ενός κράτους.

ΠΗΓΗ:

https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CE%B4%CE%AF%CF%80%CE%BB%CF%89%CE%BC%CE%B1&dq=

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Να αντιπροσωπεύουν το Κράτος στα ξένα κράτη.
2. Να προστατεύουν τα συμφέροντα του Κράτους και των υπηκόων του εντός των ξένων κρατών.
3. Να διαπραγματεύονται με τις κυβερνήσεις των ξένων κρατών.
4. Να εξακριβώνουν με όλα τα θεμιτά μέσα τις συνθήκες και τις εξελίξεις στα ξένα κράτη και να αναφέρουν προς την κυβέρνηση του Κράτους.
5. Να καλλιεργούν φιλικές σχέσεις μεταξύ του Κράτους και των ξένων κρατών και να αναπτύσσουν τις μεταξύ τους οικονομικές, πνευματικές και επιστημονικές σχέσεις.

ΠΗΓΗ: Άρθρο 3, Σύμβαση της Βιέννης για τις διπλωματικές σχέσεις (1961)

Στον Μεσαίωνα κάθε διακρατικό ζήτημα ρυθμιζόταν με ευκαιριακή αποστολή πρεσβευτών, οι οποίοι ήταν πρόσωπα σεβαστά και απαραβίαστα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του Μεσαίωνα και όπως ισχύει σήμερα.

Για να στηρίξει την ασφάλειά του και τη διεθνή δύναμή του, το Βυζάντιο κατέφευγε συχνά στις υπηρεσίες μιας πολύ επιδέξιας διπλωματίας.

Εκτός από τη συχνότατη αποστολή πρεσβευτών, η βυζαντινή διπλωματία αξιοποιούσε ευρύτατο φάσμα από τρόπους και μέσα, για να επιτύχει τους σκοπούς της:

- **χορηγίες** (σε χρήμα ή δώρα) στους ξένους ηγεμόνες,
- η **σύναψη** συμμαχιών (που βασίζονταν συχνά σε επιγαμίες) και εμπορικών συνθηκών,
- ο **εκχριστιανισμός** άλλων λαών.

Ο αυτοκράτορας χάραζε τις κατευθυντήριες γραμμές της εξωτερικής πολιτικής. **Ο Λογοθέτης του Δρόμου**, στενός συνεργάτης του αυτοκράτορα, ήδη από τον 7^ο αιώνα, ήταν υπεύθυνος για την υποδοχή ξένων πρεσβευτών, τον ορισμό των μελών των βυζαντινών πρεσβειών κ.ά.